

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 17/COM/2006 DE CIZIE NR. 115/R-C

Ședința publică din 27 februarie 2006

Curtea compusă din:

Președinte: [Nume] - judecător
[Nume] - judecător
[Nume] - judecător
[Nume] - grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de recurenta SC [Nume] SA, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. Căpitan Mănescu, nr. [Nume], apartament Corp C, județul [Nume] împotriva sentinței nr. 140/06.12.2005, pronunțată de Tribunalul [Nume], în dosarul nr. 17/CAF/2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns avocat [Nume] Diana pentru recurentă, consilier juridic Căpraru Adrian pentru intimată.

Procedura legal îndeplinită.

Recursul este legal timbrat prin anularea ordinului de plată nr. [Nume] 2006, în cuantum de 21.000 RON și timbru judiciar de [Nume] RON.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reprezentantul intimatei depune la dosar întâmpinare pe care le apreciază ca fiind concluzii scrise.

Apărătorul recurente depune la dosar corespondență de afaceri reprezentând proba cu înscrisuri.

Reprezentantul intimatei arată că nu se opune probei cu înscrisuri.

Curtea apreciază recursul în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acestuia.

Apărătorul recurente susține oral motivele de recurs așa cum au fost formulate în scris, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței primei instanțe iar pe fond admiterea contestației.

Reprezentantul intimatei solicită respingerea recursului, ca fiind nefondat și menținerea ca legală și temeinică a sentinței instanței de fond.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față:

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de ...2005, reclamanta SC ... s-a adresat și instanței de SA ... a chemat în judecată pe pârâta DGFP ... solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună desființarea deciziei de impunere nr. .../.../2005 emisă de aceasta, precum și a raportului de inspecție fiscală anexă a deciziei, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că, în fapt, prin decizia a cărei anulare o solicită, s-a respins, în mod greșit, contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală, prin care a fost obligată la plata sumei de ... lei cu titlu de TVA deductibil aferent facturilor nr. .../.../01.2005, respectiv nr. .../.../23.02.2005.

Or, textele de lege, invocate de organul de control, ca fiind încălcate de reclamantă, nu sunt incidente în cauză refuzul de rambursare a TVA, fiind astfel abuziv.

De asemenea, a mai arătat că, a beneficiat de rambursare TVA în temeiul aceluiași contract de prestări servicii, atât anterior, cât și ulterior controlului, atitudinea pârâtei este inexplicabilă pentru cele două facturi în discuție.

Tribunalul Vâlcea -- prin sentința nr. .../.../12.2005 a respin acțiunea reclamantei, cu următoarea argumentare.

În baza contractului de prestări servicii de consultanță și asistență în domeniul producției și distribuie încălțăminte și componente, cu nr.104/17.12.2005 reclamanta a înregistrat în evidențele contabile facturile nr.0-000/52/3.01.2005 și nr.5-000/05/23.02.2005, ce reprezintă prestări servicii pentru lunile ianuarie -- februarie 2005 de către SC ... SRL București, fără a se preciza natura serviciilor prestate, ci doar prestări servicii pe lunile ianuarie și februarie 2005 și valoarea acestora. În anexele la facturile fiscale sunt enumerate domeniile în care se efectuează consultanța, nu și elementele necesare cuantificării prestărilor executate pe fiecare domeniu, tarifele practicate pe fiecare activitate prestată, timpul consumat pentru executare, veniturile ce rezultă din aceste activități, elementele necesare stabilirii validității și utilității serviciilor prestate ca fiind destinate nevoilor societății. Ca atare, reclamanta nu a dovedit îndeplinite condițiile art.145 al.3 Cod fiscal pentru a beneficia de rambursare TVA în sumă de ... lei, ceea ce s-a apreciat ca temeinică măsura luată de organul de control.

De asemenea, nici susținerea, că în baza aceluiași contract s-a mai beneficiat de rambursarea TVA-ului nu a fost apreciată drept concludentă de către instanța de fond, deoarece situațiile de fapt existente sunt diferite, pentru perioadele și facturile corespunzătoare lor, condițiile fiind îndeplinite.

Împotriva acestei hotărâri, s-a formulat recurs. În termen legal, reclamanta SC „SBC” SA criticându-o pentru nelegalitate și netemeinicie în temeiul art.304 pct.7 și 9 Cod pr.civilă pentru următoarele considerente:

- motivarea instanței de fond pe argumentul că actul adițional la contractul de prestări servicii n-a fost tradus din limba engleză, și că din contract lipsește numărul de înmatriculare la ORC, nu poate constitui temei legal pentru respingerea acțiunii, neexistând vreo sancțiune sub acest aspect;

- în mod greșit, instanța de fond și organul fiscal au considerat că, pentru lunile ianuarie – februarie 2005, reclamanta nu a mai respectat dispozițiile art.145 alin.3 din Codul fiscal, cu toate că a adus dovezi, care să ateste că și pentru această perioadă a prezentat și respectat aceleași indicații ale organului fiscal ca și pentru celelalte perioade în care a beneficiat de rambursare TVA, astfel că este inexplicabilă atitudinea acestuia.

În concluzie, s-a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și, pe fond, admiterea acțiunii, cu cheltuieli de judecată.

Examinând recursul, prin prisma criticilor aduse pe temeiurile invocate dar, și în limitele art.304¹ Cod pr.civilă, curtea reține că acesta este nefondat, pentru cele ce se vor expune în continuare.

Astfel, primă critică, întemeiată pe motivul prevăzut de art.304 pct.7 Cod pr.civilă, vizând motive străine de natura pricinii, nu subzistă, deoarece din lecturarea considerentelor hotărârii atacate, rezultă, fără dubii, că instanța de fond a înțeles și dezlegat, în mod corect, problema supusă dezbaterii sale, respectiv dacă recurenta – reclamantă a îndeplinit sau nu condițiile privind rambursarea TVA, pentru cele două facturi aferente lunilor ianuarie – februarie 2005, în sensul dovedirii realității necesității prestării serviciilor pentru nevoile firmei și dacă cele două facturi sunt întocmite în conformitate cu prevederile legale, strict legate de asemenea gen de activitate.

Or, înscrisurile supuse verificării organului de inspecție fiscală nu conțin elemente care să definească concret natura prestațiilor contractate și efectuate, cuantificarea acestora, termenele la care se analizează rezultatele și eficiența serviciilor prestate, tarife negociate și acceptate de părți, deci, elemente definitorii în acordarea dreptului de deducere a TVA, în condițiile codului fiscal (f.56-59).

Mai mult, documentele prezentate nu conțin elemente de stabilire a modului în care se vor înregistra de către recurentă – în contabilitate – aceste servicii, respectiv dacă ele au fost reflectate în cheltuielile de judecată, de investiții, circulație și, prin urmare, dacă vor fi recuperate ca preț de la clienți, împrejurare de natură a le aprecia ca operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Concluzionând, față de modul general în care au fost concepute facturile, în mod corect, instanța de fond a apreciat ca neîntemeiată contestația recurentei – reclamante.

Sustinerea acesteia că a mai beneficiat de rambursare, atât anterior cât și ulterior încheierii raportului de inspecție contestat, în temeiul aceluiași contract, nu poate constitui temei al admiterii prezentei acțiuni ci numai un argument al culpei acesteia în nerespectarea reglementării despre care avea cunoștință, întrucât, în situații similare a acționat în consecință.

Nici cea de-a doua critică, vizând motivul prevăzut de art.304 pct.9 Cod pr.civilă, legat de pronunțarea unei hotărâri cu aplicarea greșită a legii, nu-și are justificare, întrucât, așa cum s-a menționat anterior, instanța de fond a analizat obiectul dedus judecării în raport de prevederile codului fiscal și ale contenciosului administrativ, acte normative ce reglementează asemenea gen de activitate generator de TVA.

Față de considerentele expuse, neexistând motive de modificare a sentinței atacate, curtea în temeiul art.312 alin.1 Cod pr.civilă, coroborat cu disp. Codului fiscal și Legea 554/2004, urmează să respingă recursul ca nefondat.

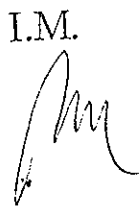
**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Respinge ca nefondat recursul declarat de recurenta SC SA, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. C. B. Magheru, nr. 17, apartament Corp C, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. 200/06.12.2005, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosarul nr. CAF/2005, intimat fiind DGFP - Râmnicu Vâlcea str. Magheru nr.17, județul Vâlcea.

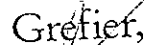
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 24 februarie 2006, la Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ.

I.B.

I.M.

C.G.N.

Grefier,

Red.I.B.
TC/2 ex.
6.03.2006